

MINDSZENTI LAP

Előfizetési ár:

Egész évre	4 korona
Fél évre	2 korona
Negyed évre	1 korona

Vegyes tartalmu hetilap. Megjelen minden vasárnap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Kossuth Lajos-utca 9. sz., hová a lapot érintő megkeresések intézendők.

Hirdetéseket

és nyílt-téri közleményeket a kiadóhivatal jutányos ár mellett közöl.

A kinullázott vidék.

Tisztában vagyunk vele, hogy országos érdek Budapestet minél szebbé és nagyobbá tenni. A külföld szeme elsősorban a székesfővárosra csüng, itt fordul meg a legtöbb idegen és Budapest közállapotairól ítélik meg az ország közállapotait. Ezt elismerjük mindnyájan mi, vidékiek is és ennek a felfogásnak eredménye az, hogy az alkotmányos élet visszaállítása óta megszámlálhatatlan milliót költött az ország Budapestre. De már husz esztendő óta érezzük, hogy Budapest székesfővárosnak mindenekfelett való istápolása a vidék rovására történt.

Szegény ország vagyunk és azt az egyoldalú támogatást, melylyel évtizedek óta részesítették a fővárost, a vidéknek az állam által való elhanyagoltatását okozta.

Ha végignézzük a vidéken, kevés várost s még kevesebb községet találunk olyat, melyek a határozott fejlődés útján vannak. Legelőbb helyütt pangást, sőt visszafejlődést tapasztalunk. Különösen a kisiparos polgárság sínyli meg az idők változását. A vidéki városok és községek mindazonáltal erejükön felül igyekeznek a városfejlesztés terén a modern kor igényeivel lépést tartani.

Egymásután csatornáznak, aszfaltoznak, vezetik be a gáz- és villamosvilágítást, a villamos közúti közlekedést, építenek iskolákat, városházákat, kórházakat és egyéb közintézményeket alapítanak, ami mind igen helyes és jó dolog, de azzal a súlyos hátránnyal jár, hogy a legtöbb vidéki város és község adósságokkal van tulhalmozva és mind gyakrabban lesz a száz per centen felüli községi póttadó. Mialatt tehát Budapest fényes világvárossá lett, a vidéki városok nagyrésze krónikus sorvadással küzd.

Joggal várhattuk mi, vidékiek, hogy ebben a helyzetben az állam minden főlősleges erejével a vidéket fogja istápolni. Mert elvégre mi vagyunk az országot fentartó erő, mi vagyunk a fundamentum, amelyen az a szép, ledér erkölcsű Budapest nyugszik.

Ugy látszik, csalódtunk!

A törvényhozás elé legközelebb egy új törvényjavaslat kerül, amely arról intézkedik, hogy újabb sok milliónyi befektetéssel támogatja az állam Budapest székesfővárost.

Bizonyos melankóliával vesszük ezt tudomásul, tehát megint a főváros kap és a vidéknek koppan az álla.

Nem akarunk hosszan rekriminálni, de nem hallgathatjuk el, hogy a meg-

lepetésszerűen kipattant törvényjavaslat nem felel meg a mi várakozásunknak.

Az állam segédforrásai természetesen nem apadtak ki ezekkel a fővárosnak nyújtott kedvezményekkel. Ha akarja az állam, más úton is támogathatja a vidéki városokat és községeket. Hogy messzebb ne menjünk, itt van mindjárt az iparfejlesztési törvény, melynek okszerű alkalmazásával erős lendületet lehet adni a vidéken az ipari alapításoknak.

Ne akarjanak minden új gyárat, minden új ipartelepét a főváros területén létesíteni, hanem inkább törekedjenek arra, hogy az új iparvállalatokat és gyárat a vidéki városoknak juttassák, hogy legalább így frissüljön fel az elhanyagolt, pangó ősi magyar városok lassu vérkeringése. Gondolják meg az intézőkörök, hogy nem Budapesttől, hanem az elhanyagoltsága dacára is tetterős és parlagon heverő kincsekben dus vidék tartja fenn az országot.

Juhász bácsi, meg Lyahovics bácsi. Az egyik — Juhász bácsi — egy becsületben és köztiszteltetben megöregedett kötelemester, aki 30 éven át hűségesen szállított nagyon jó pénzért a szolnokmegyei birtokosoknak borjúköteleket, istrángokat s más efféléket s „mű-

TÁRCA.

A SÁTÁN.

A „Mindszenti Lap” eredeti tárcája.
Írta: BENDA JENŐ.

Demeter ur szerfölött el vala keseredve és kacérokodott egy revolverrel. A revolver az az asztalon feküdt, szép sima szerszám, fényes és tetszetős. Egy kis disztárgy. Demeter ur pedig az asztal előtt ült és semmi egyebet nem csinált, csak éppen kacérokodott. Hátradólt a székében, úgy nézte a csillogó, elefántcsontfogóju holmit. Azután a kezébe fogta, a súlyát mérlegelte. És próbaképpen halántékához illesztette a csövét. Most egy nyomás. Aztán pukk! És vége van mindennek.

Nem nyomta meg a ravaszt, hanem visszatette a revolvert az asztalra és elhatározta, hogy előbb Dianát lövi agyon. A gyönyörűséges szép asszonyt, a hosszú aranyhajut, a kőszívűt. Gyűlölte most ezt a nőt. Merthogy őt okozta minden szenvedéseért. Előbb őt, aztán saját magát.

És az ajkát harapta, úgy hogy kiserkedt rajta a vér. Eltorzult az arca, mintegy kivallatást szenvedő. Mert nemcsak a testet, a csontokat és az izmokat lehet kinpadra feszíteni. Gyakran keresztre szegeződik, testi kinhoz hasonló kinnal vivődik, vergődik a

lélek is. Ugy, mint most a Demeter uré, aki ime szerelmes és megakar halni. Előbb azonban önagyságát fogja agyonlőni, mert ő az oka a sok és nagy szenvedésnek. A gyönyörű szép, aranyoshaju asszonyt, aki nem akarja meghallgatni Demeter urat, mert erényes akar maradni és becsületes.

Most pedig egyszerre odaérkezett Demeter urhoz a Sátán. Külső ábrázatára nézve nem vala ő az a lófarkos, kénköves lovag, kinek gyermekek rettenetére, büntől elriasztandó kegyes hivek nagyon nagy ijedelmére az irások lefestik. — Sátáni mivoltából legfeljebb annyi maradt benne, hogy az egyik lábára bicegett s a két szeme lobogó lánggal égett, olyan lobogó lánggal, amilyen nem ég közönséges haladó szemében. Egyébként kifogástalanul öltözött, szemébeötölően halvány ur volt egy kevésbé fáradt és nagyon jó modoru. Inkább volt hasonlatos egy nem egészen ifju világfihoz, aki elmúlt idejét élvezetekre, földi gyönyörök keresésére használá fel, mintsem az ijesztő, félelmetes Sátánhoz.

És mondá a Sátán Demeternek, aki megriadtan szakította félbe a csillogó revolverrel való kokettirozást:

— Szervusz komám! Legkedvesebb segítőtársam!

— Bocsánat! Nem ismerem uraságodat! — válaszolta Demeter, elmélázásából felrezenve, s igen csodálkozva amiatt, hogy magányát így megzavarja egy ismerősen megszólaló idegen.

— Dehogyan nem ismersz, én vagyok a Sátán!

Demeter megijedt. De nem mutatta az ijedelmet, mert eszébe jutott, hogy az nem lenne gavalléros és hogy a megijedő ember nagyon nevetséges figura. Azért nyugalmat erőltetett magára, bárha az első meglepetés kábulatában szédült és hebegett:

— Kérem . . . én . . . azt hittem . . . a poklok mélységes fenekén tanyázik méltóságod!

A Sátán kacagott és bizalmasan leült Demeter mellé az asztalhoz.

— Dehogyan fiam! Az régen volt! Akkor, amikor még a bibliát írták. És sok száz évvel ezelőtt, mikor egyszer magamnál egy hirneves poétát is vendégül tisztelhettem. Valami Dante nevűt. Ékes versezetben meg is írta, hogy odalent miket tapasztalt. Bizonyára olvastad.

Avagy nem ismered a Divina Comediát?

Demeter ur sohasem olvasta a Divina Comediát. Mint ahogy tulajdonképpen egész életén keresztül nem olvasott semmitsem. A könyveket és a poétákat nem igen kedvelte. És a képzelet világánál sokkalta többre becsülte a valóságot. Élete mindezideig abban telt el, hogy ruhákat csináltatott, azután ezeket elnyűtte. És újra ruhákat csináltatott, azután ezeket is elnyűtte. Közben a kávéházban sok pikkolót megivott. Udvarolt, s minden rendű és rangú nőktől beszédte a szép ruháknak, csinos bajuszának és jó modornak járó hódoltság adóját. Mignem a

ködésének“ elismerésétől ez év januárjában arany érdemkeresztet ékesítették fel. Lyahovics bátyám tiszabogdányi szintén nagy közszeretnek örvendő görög-katolikus tanító. Ő is 30 évig munkálkodott már, de mivel ő csak magyarosította, nevelte és tanította a máramarosi Tiszabogdány község ruthénjeit, ezért elég neki az ezüstkereszt is, amelyet most akarnak a nyakába akasztani. Azt kérdezi tőlünk a szegyenkező Lyahovics bátyánk, hogy miként vegye elejét a „kitüntetés“-nek. Küldjünk hát feleletet, de gyorsan, mert a kereszt már Ungváron van „kézbesítés végett“ az egyházi főhatóságnál. Azt kérdezzék sokan, miért e kis hír e lapban, amely inkább tanügyi lapba való? Nagyon jó látnunk és tudnunk, mennyire méltányolják még a XX-ik század elején is a hivatása magaslatán álló tanítót. Én, aki személyesen ismertem Lyahovics bátyánkat, tudom, hogy Trefort volt közoktatásügyi miniszter a 80-as években, mikor meglátogatta a sötét Máramaros rutén iskoláját, csak éppen Tiszabogdányban látott kiváló eredményű magyar tanítványt rutén iskolát. A megboldogult Puza János kiváló érdemű gör.-kath. esp. plébános csakhamar megkapta a Ferenc József-rend nagykeresztjét, Lyahovics bátyánk meg most kapná meg az ezüst érdemkeresztet.

K. K.

Ujdonságok.

— A koronázás 40-ik évfordulója. Községünk hazafias polgársága fényesen ünnepelte meg ő császári és apostoli királyi Felségének 40 éves koronázási évfordulóját. A plébániai templomban Kádár Szilveszter plébános, káplánjai segédletével fényes hálaadó istentiszteletet tartott, amelyen a hivatalok,

szépséges szép, aranyhajú asszonnyal hozta össze a végzet, aki kőszívű marad és erényes, gyászborítván, gyilkos gondolatok örvényébe taszítván ezzel Demeter urat.

— Fiam, — magyarázta jóakarattal az ördög, kinek külső színezete olyan volt, mint egy derék világfié, azóta az idők megváltoztak! Dante poklában az emberek már nem hisznek. S abban a pillanatban, mikor az utolsó hívő meghalt, ez a pokol megszűnt létezni. Összes kinjaival, förtelmeivel rejtene-tével együtt ideköltözött fel a földre, az emberek lelkébe. Akkor költöztem fel a földre én is.

Demeter ur ismét az ajkát narapta. A szöke asszony miatt újra nagyon gyötörte a szenvedés. És igazat adott a Sátánnak. Itt, az emberek lelkében. Az ő lelkében is. Ezeknél különb szenvedéseket nem talált ki sem a Dante, sem a próféták fantáziája.

— Fáj, fiam? Fáj? — kérdezte kajánul az ördög. És a szemébe lohogó láng csufondáros örömmel villogott. Az asszony miatt, aki erényes, becsületos akar maradni és nem hódol neked?

Demeter csak a fejével intett: — Igen az asszony miatt.

— Lásd, ez a dolgod rendje. Az én találmányom. Ember gyöttri az embert. Ember teszi embernek pokollá az életét. Élhetnének békeességben, közös nyugalomban egymás mellett. De nem. Egyik keresztülgázol a másikon és hiúság vagy önzés vagy egy perc gyönyöre kedvéért tipor embertársa lelkén. Ez az! Ezért mondtam én, hogy segítőtársaim vagytok mindannyian. Gyötrők és szenvedők egy személyben.

Demeter ur ismét igazat adott az Ördögnek. Csakugyan! Ember teszi pokollá embernek az életét. És a szeme a bosszura szomjas lélek irányítását követve, felkereste az asztalon nyugvó revolvert, mely képes kiol-

községi előjáróság s az áll. iskolai tanuló ifjúság vett részt. Ezután a már ismertett tárgysorozat szerint az áll. iskolák ifjúsága tartotta meg iskolai ünnepélyét a központi leányiskola udvarán. Az igen szépen sikerült ünnepélyt Kádár Szilveszter gondn. elnök gyönyörű, hazafias beszéddel nyitotta meg, amely után a tanulók ének- és szavalati számai következtek. Az ünnepélyen a községi előjáróság is képviseltette magát. — E nap emlékére délelőtt 11 órakor az izr. egyház-község is hálaadó istentiszteletet tartott templomban, amely alkalommal Büchler J. Gyula, a hitközség lelkésze méltatta a nap fontosságát és a nyitott frigszekrény előtt imát mondott.

— A munkaházak ügye. Most van folyamatban azon szőlőtulajdonosok összeírása, akiknek szőlőföldjei a munkaházak részére megvásárlandó, illetve kicserélendő volna. Az előjáróság a fontos ügyhöz méltó buzgósággal jár el benne. Azonban aligha lesz a dolog oly simán keresztülvihető, amint első pillanatban sokan hinni szerettték volna. Már is akadnak, akik elhitetni iparkodnának, hogy az ő telekjük — egy vagy más okból — 6, sőt 10—12 koronát ér négyszögölenként. Hogy aztán a szép, magasztos ügy sikeres megoldásához ilyen igények közt mi kell több: türelem-e, avagy pénz, azt majd a jövő mutatja meg.

— Betétszerkesztés. A hosszabb idő óta községünkben működő betétszerkesztők annyira haladtak az új betétek munkájával, hogy e hó 2-án községünkbe érkezhetett a művelet befejezéséhez a betétszerkesztő bíró is, Ónody Béla kir. járásbíró személyében, aki azóta szintén megkezdte működését. Figyelmébe ajánljuk e fontos körülményt községünk lakosságának s ajánljuk, hogy igyekezzenek telkeik vitás birtoklását ez alkalommal tisztázni, mert ez most költség

tani egy habfőér csodaszép női testből az életet.

A sátán felfogta ezt a tekintetet:

— A bosszu! Ugye, a bosszu! A kutya is mar és nem tűri a botot. A szamár is rug és nem tűri az ostort. Hát mért maradna a versenyben hátra a teremtés koronája, az ember? De figyelmeztettek valamire Miben oka a te szenvedéseinek az az asszony? Avagy kacérkodott veled? Vagy hazudott neked? Ugy-e hogy nem. Csak eszköz volt a sors kezében, az én kezemben, mert arról nem tehet, hogy szép, hogy aranyhaja van s a te tetszésedet megnyerte. Azt mondd: rossz asszony? Miért? Mert erényes maradt? Mert nem szegi meg a hűség esküt? Akkor volna rossz, ha hallgatna te rád!

Demeter dühös lett:

— Egy Sátán, aki az erényt védi! Nevetésges vagy!

— Nem az erényt védem, csak a logikát. S a logika nevében még egyet. Mi lenne, ha mindenki úgy gondolkodnék, mint te? Mondd! emlékszel arra a lányra, akit a múlt héten hitegetted, aztán ott hagytál? Meg a többi lányra, asszonyra? Mind hitegetted és mind otthagytad. Mi lett volna, ha ezek mind golyóval, öldöklő szándékkal támadnak ellened? Hányszor kellett volna halálnak halálával meghalnod?

Szűnet.

— Mindezeket pedig, — kezdte újra a Sátán — nem azért mondtam, hogy jobb utra térj, hanem azért, mert ugyis tudom, hogy az okos szót nem fogadod meg. Mert ostoba vagy és rossz. Az emberek legtöbbször ilyen. Rossz és ostoba. Ezért virul nekem. Ezért nagy az én birodalmam.

Azzal magára hagyta Demetert, hogy folytassa ott, ahol elhagyta, a revolverrel való kacérkodást.

nélkül lehetséges, míg ha elhanyagolják, később csak költséges pörök árán bírják jogukat visszaszerezni. Járatlanok kedvéért legyen megemlítve, hogy a telekkönyvi bíró hivatala a régi kórházi iskolában van.

— A Mindszenti ártéri kövezet. Hosszu vajadás után éppen közvetlenül az árvíz előtt készült el a Mindszenti-kisteleki tvh. ut ártéri kövel burkolt szakasza. Ez is a lefutott árvíz alatt állotta ki a „viz“-próbát. Mint örömmel értesülünk, jól állotta ki. Alispánunk, aki különösen rajta volt, hogy ez az utszakasz mielőbb és jól elkészüljön, e hó 6-án gyalog végig ment az egész ártéri vonalon s jóleső meglepődéssel tapasztalta, hogy a legjobban féltett vízszintes rész kevés javítást kíván. Többet igényel a komplejárók kockakövezete, de ott sem túljelentékenyek a beállott süppedések.

— Uj műút. A kereskedelemügyi miniszter engedélyezte, hogy megyénkben ez évben legelsőknek a Kisteleki állomástól a baksi majorig terjedő 14 kilométer hosszú törvényhatósági utszakasz építtessék műüttá. Ennek közigazgatási bejárását tartotta meg a megye Hász József műszaki tanácsos és dr. Cicatricis Lajos alispán vezetése alatt. A tárgyalásban részt vettek a megyén kívül a szegedi folyam-mérnöki hivatal, Kistelek község és az utmenti lakosok, Sövényháza község, a Pallavicini-uradalom, valamint a szentesi állam-építészeti hivatal. Az utfest 8 méterben, a nyári ut 6 méterben állapított meg, azonban a 8 méterből csak 2-50 méter fog makadámszerűleg kiépíttetni. Ezen terjedelmes utszélesség azt kívánja, hogy a jelenlegi ut szélessége megnöveltesse a szomszédos földterületekből, amelyet — mint értesülünk — a Pallavicini-uradalom díjmentesen bocsátott a vármegye rendelkezésére. Kár a Baks majorról a Kisteleki határig vonuló gyönyörű utszéli fásításért, amennyiben a szélesítés miatt az egyik fasort ki kell irtani. Az építkezés vállalatba lesz adva rövid időn belül, s a munkálat aratás után azonnal kezdetét veszi. Rég érzett hiányt pótol az új műút, mert bizony különösen az utóbbi években Mindszenti és Kistelek között majdnem a járhatatlanságig rossz utaink voltak, télen úgy mint nyáron. Talán ezután másképp lesz!

— Időjárás. E héten ismét volt meglehetősen csapadék — 35 mm — amely párosulva enyhe, borongós napokkal, némi reménységet önt az aggodalmakkal teli gazdák szívébe.

— Csendélet Mindszenten. Majdnem forradalom tört ki a Mindszenti asszonyok között e héten azért, hogy keservesen kiköltetett s szűk udvaraikon nem férő aprójszágjaikat az utcákról következetesen behajtják a községi cselédek. Hogy mennyi áldás (?) hullott ezért a rend ártatlan öreinek a fejére, azt mindenki elképzelheti. Nem valami tulságos gyöngédséggel emlegették az esküdt kapitány uram fölkenegedett személyét sem, de jutott feljebb is, úgy az előjáróságnak, mint minden rendü és rangu felettes hatóságnak, stb. Nohát, valljuk meg, éppen nem időszerű akkor ilyen megszorításokat cselekedni, amikor tüzzel-vassal azon iparkodik minden, a nép sorsa iránt jóindulatulag érdeklődő tényező, hogy az selyembogár, fajbaromfiak s más hasonlókból néhány forintocskát összekaparhasson. Ugyan kérjük: nem-e nagyképűsködésnek látszik minden ilyenekre irányuló mozgalom, ha más oldalon a hatóságok büntetéssel sújtják a lakosság illetén

igyekezetét. Elvégre — mint tudjuk — az az utca olyan közvagyon, amelyet magának a községnek akarata, határozata nélkül senki sem jogosított a község lakosai elől baromfi-tenyésztés szempontjából sem eltüntetni. Eltekintve attól, hogy a falunak a legszebb dísz a zöldelő fák után az utca pázsitját ellepő baromfiak serege, nem-e inkább örülni kellene mindenkinek azok láttára, mint őket a kopár udvarokra, a biztos pusztulás ölébe kergettetni. Vagy talán szebb jelenet az, a midőn a lakosság drága pénzén új és díszes ostorokkal felszerelt községi cselédek napról-napra legfőbb kötelességüknek ismerik az utcákat szaporán bejárni s a gyermekek gúnyolódása és az asszonynepek szitkozódása között a künn lelt baromfiakat hajkurászni? Gondolkodóba is ejthetik az ilyen tulzások az embert. Hát édes Istenem, mily eredményel bírják az állam, a megye akkora áldozatok árán, majdnem ingyenes háztűzhelyekkel vissza-szerettetni falunkat, hazánkat, révedező népünkkel, ha ugyanazt, ugyancsak itten nem hagyjuk — megélni. Mit ér bárkinek a hajlék, legyen az bár palota, ha hiányzik asztaláról a kenyér, testéről a ruházat? Miért kell ezt a ripőkök varju serege által ugyis fölizgatott népet még inkább a kabát ellen, a hatóságok ellen uszítani, lomtárba való avas rendszabályokkal? Ha pedig végezetül a járdák felszínét féltjük a baromfiak melléktermékeiktől s nem vagyunk képesek azokat tisztán tartatni, akkor pusztuljon inkább a cifranyomoruságnak ez a jele is a lámpák után, minthogy hasonló jelene-tek ismétlődjenek nyugalmat áhító falunkban.

(Közreadtuk e közleményt, mert a több oldalról megnyilvánuló óhaj elől már nem térhettünk ki s valóban kívánatos volna, hogy ezzel ez az évenként felújuló kínos és csak gyűlöletet szító ügy végleg lekerüljön a napirendről. Szeretnők hinni, hogy a mély és hazafias érzéssel megírt cikk megteszi a hatását. Annyiban azonban tartozunk az igazságnak, hogy — mint a legutolsó percekben értesülünk — a baromfiak utcákon való legeltetési tilalma feloldatott odáig, hogy pástor őrizése mellett s ha a járdára nem mennek — legeltetni szabad azokat. — De hát uramfia, evvel is úgy vagyunk, hogy a ház felnőttjei, kapa-kasza fogói mind munkában vannak ma, a kisebbek meg az iskolában és óvodában, hát ugyan ki őrizze a baromfiakat? Legjobb bizony a baromfiakat is, meg az ügyüket is a jó Isten kegyelmére bízni. A szerk.)

— Toronyóránk — el van törve. Valóban kétségbeejtő helyzete lehet előljáróságunknak az új toronyórával. Két hét óta a helybeli órás beavatkozása után sem jár az óra. Most megjelent a vállalkozó és megállapítja, hogy az inga tengelye erőszakos uton el lett törve, azért ő az órához tovább nem nyúl, hanem fizessék ki és ő megy a maga útjára; a község pedig csináljon az órával amit akar, törheti sorra a tengelyeit, meg a kerekeit, ahogy neki tetszik. Persze hogy a község a törött tengely dolgában nem érzi magát ludasnak, azért aztán aligha is fog vállalkozó kedvére táncolni, hanem keresni fogja igazát más téren. A két órás pedig, már mint a vállalkozó és a helybeli, akit a múlt napokban vállalkozó megbízott volt a javítgatással, végezzék el a dolgukat egymás között, ahogy tudják, állapítsák meg maguk között, hogy kettejük közül ki köteles a községnek kifogástalan tengelyű órát adni.

— Családi dráma a tanyán. A tanyavilágban a múlt vasárnapra virradó éjszakán

családi dráma folyt le. A Kistőkén lakó Mácsai János vasárnap hajnalban arra riadt fel álmából, hogy valaki rálőtt. Az első érzése az volt, hogy a lövés az ablakon keresztül érte, de ahogy felriadva szétnézett, akkor látta, hogy a saját felesége: Bakai Julianna áll az ágya mellett, aki közvetlen közelből lőtte meg az urát és — hogy biztos legyen a dolgában, még egyszer rástította a revolvert a már megriadt emberre, — aztán kifutott a tanyaházból. Mácsai János meg a felesége közt régen megbomlott a családi béke. Az ember a tulajdon öccsétől, Mácsai Ferencről féltette az asszonyát és úgy látszik, nem ok nélkül, mert valószínű, hogy az asszony ilyen módon akarta őt eltenni láb alól. Az egyik lövés talált is és a szem alatt furódott be az ember fejébe, a másik lövés célt tévesztett. A gyilkos merényleten megriadt asszony ezután átfutott nagyatyjának az övökével szomszédos tanyájára és ott maga ellen irányozva a gyilkos fegyvert, mellbe lőtte magát, de csak jelentéktelen sérülést szenvedett. Mácsai Jánost bevitték Szentesre a vármegyei kórházba, a golyót kivették a lösebből és azóta gondosan ápolják. Az asszony ellen megindult a vizsgálat, melynek során mentségül azt hozta fel, hogy az ura féltékenységből meg akarta őt vakítani vitriollal s ezt megelőzendő, határozta el magát arra, hogy az emberét megöli.

— A gátburkolat javítása. A tavaszi árvíz kipróbálta a tiszai gátak téglaburkolatát is. Ezek közül a községünk feletti ugynevezett osztorai töltés-szakasz téglaburkolatát, a melyet 1881-ben épített a társulat s mely az 1888—89—95. évi árvizeket diadalmasan kiállotta, most úgy megrongálta, hogy a társulat azt teljesen lebontatja és új anyagból egészen újonnan építteti. Mint értesülünk, a vállalati munka fele részét községünk jóhirű kőműves-iparosai: Tormássy Miklós nyerte el. Hiszszük, hogy amint a tavaly épített fiúiskolánál kivívta az állami mérnökök elismerését, azon módon a társulat mérnökeinek megelégedését is sikerül kiérdemelnie.

— Toronyóránkról irván lapunk múlt számában, megemlítettük, hogy annak elindításával a helybeli órásmester is megpróbálkozott s az óra mégsem akar menni. Nehogy ezen kijelentésünk esetleg félremagyarázásokra adjon alkalmat, utólag kiemeljük, hogy Széles István órásmestert, aki mindnyájunk teljes megelégedésére a legnagyobb körültekintéssel orvosolhatja reparálásra szoruló óráinkat, távolról sem akarjuk olybá föltüntetni, mintha ő a toronyóra precíz javítására képtelen volna. A másodszori javítás elől — mint mondja — azért zárkózott el,

mert megbizója az előbbi munkadíját ezideig nem honorálta.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
OLOSZKAI HORVÁTH ANTAL

Horváth A. könyv- és műnyomdája, 1907.

NYILTTÉR.

(E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő).

Nyilatkozat.

Minthogy nekem föltétlenül hiteles oldalról tudomásomra jutott, hogy ifj. Mihály János mindszenti anyakönyvvezető ur tagadja, miszerint nekem azon szemtelenségért, melylyel irántam 1907. évi január hó 13-án este az Erzsébet-szállodában viseltetett, elégtételt adott, — az igazságnak megfelelőleg tartozom kijelenteni, hogy tagadása nem felel meg a valóságnak. Amit bizonyít a következő nyilatkozata is:

Nyilatkozat. Melynél fogva alulírott ifj. Mihály János ezennel kinyilatkoztatja, hogy kész Hantsch Károly urnak erkölcsi elégtételt adni azon sértésért, melylyel 1907. évi január hó 13-án este 10 óra felé a Goldner-féle vendéglőben illette. A legnagyobb sajnálkozásomnak adok kifejezést a történetek fölött; kérem elnézését s kérem az ügyet elintézettnek tekinteni. Mindszenti, 1907. febr. 2. Ifj. Mihály János s. k.

Ezen nyilatkozat szolgáljon tudomásul mindazoknak, akiket fentnevezett arról biztosított, hogy nekem elégtételt nem adott.

Hantsch Károly.

Ház-eladás.

A Szabadság-utcza 700-ik számú ház, üzlethehelyiséggel együtt jutányosan eladó. Tudakozódni lehet ugyanott. 2

Szép, vetni való köles kapható Robicsek Mórnál.

Gyönyörű képeslap-ujdonságok

a legnagyobb választékban kaphatók
HORVÁTH ANTAL PAPIRKERESKEDÉSÉBEN.
Folyton a legszebb és leghatásosabb ujdonságok!

Gyári árakban!!

egyedül Szántónál vásárolhat
Kódmezővásárhelyen, Andrássy-utca 4.

- 1 drb SINGER varrógép . . . . 31 frt 75 kr.
- 1 drb Karikahajós női varrópép 49 frt 75 kr.
- 1 drb Bobbingyöngy női varrógép 53 frt 50 kr.

Valamint szabó és cipész iparos varrógépek

féltárban.

kedvező részleti feltételek mellett.

Szántó Miksa

varrógép és kerékpár gyári raktáros.

Árlejtési hirdetemény.

A Mindszent-allyői hitbiz. uradalom területén fogatosítandó alábbi építkezési munkálatok és anyagok biztosítására ezennel zárt ajánlati versenyt hirdetek.

A tervbe vett munkák előirányzata az uradalom által kiszolgáltatandó anyagok értékének levonása után a következő:

Csoport	Folyószám	Tárgy	a)		b)		c)		d)		e)		f)		g)		h)		i)		Összesen	
			Különféle munka		Föld- és kömives munka		Ács-munka		Cserépfedőmunka		Bádógosmunka		Asztalos-, lakatos-, üveges- és mázoló-munka		Vegyes anyagok		Fenyőfaanyagok		Vasneműek			
			K	f	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f	K	f
I.	1	Levelényen 12 család részére lakás	—	—	4485	31	1144	05	313	50	192	00	1492	00	1062	00	2736	57	719	60	12145	03
	2	Husz szakasz sertésól	—	—	352	28	456	39	—	—	—	—	—	—	126	00	1169	64	91	00	2195	31
II.	1	Pusztaszer-majorban ökör-istállóból cselédház-alakítás	1192	53	—	—	—	—	—	—	—	—	528	60	324	00	252	09	—	—	2297	22
	2	Szekérszinből ökör-istállóalakítás	854	75	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	108	00	366	54	—	—	1329	29
III.	1	Sasülésen 8 család számára cselédlakás	—	—	2863	44	788	19	221	29	128	00	1018	00	1385	60	1922	07	511	80	8838	39
	2	32 ökörnek istálló	—	—	917	46	704	77	145	77	128	00	—	—	594	00	1446	14	400	40	4336	54
	3	8 szakasz sertésól	—	—	206	43	198	90	—	—	—	—	—	—	153	20	369	61	—	—	928	14
IV.	1	Károly-majorban 4 család részére új lakás	—	—	1543	84	423	19	124	36	64	00	540	00	692	00	932	44	329	76	4649	59
	2	Régi lakás hosszabbítás 1 család részére	714	04	—	—	—	—	—	—	—	—	98	80	46	80	342	39	—	—	1202	03

Fenti munkálatok csoportonként külön-külön is kiadatnak, de együttesen is tehető reájuk ajánlat.

A kellően lezárt ajánlatok az ajánlat tárgyát képező munkákra előirányzott összegek 5 százalékának megfelelő bánatpénzzel — készpénzben avagy a föltételekben megjelölt értékpapirokban — látandók el és **folyó hó 18-án délelőtt 9 óráig Csongrád-Sándorfalván** az uradalom számvevőségéhez nyújtandók be, ahol azok ugyanazon napon délelőtt 9 órakor nyilvánosan fölbontatnak.

Részt vehet a pályázatban minden képesített iparos és az anyag eladásával foglalkozó kereskedő.

Anyag-árak az üzletben átvéve értendők.

Pályázni csak azon százalék határozott megjelölésével lehet, amelyet bárki az előirányzott összegekből leengedni, avagy azokon fölülfizettetni kíván.

Ajánlattevő köteles ajánlatában kijelenteni, hogy a végrehajtandó munkálat terveit, költségvetését, vállalati föltételeit és a helyi viszonyokat ismeri, azokat magára kötelezőnek tartja.

Elkészve beadott, avagy hiányosan kiállított és fölszerelt ajánlat nem vétetik figyelembe.

Utóajánlat ki van zárva.

Az uradalom föntartja magának, hogy a beérkezendő ajánlatokból szabadon választhasson, avagy azokat teljesen mellőzze.

Minden ajánlattevő ajánlatával 10 napig marad kötelezettségben.

Tervek, költségvetés, vállalati föltételek az uradalom mérnöki hivatalában Mindszenteen a hivatalos órák alatt tekinthetők meg.

Kelt Csongrád-Sándorfalván, 1907. június 1.

Novák József

uradalmi jószágfelügyelő.

Lokomobilok, Gőzcséplőgépek, Benzinmotorok,

Áratógépek, Talajmivelő eszközök,

Teljes malomberendezések stb. stb.

11—15

KIVÁNATRA SZIVESEN KÜLDÜNK ÁRJEGYZÉKET ÉS KÖLTSÉGVETÉST.

MAGYAR KERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

A MAGYAR KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK VEZÉRÜGYNÖKSÉGE, BUDAPEST